

Całkowanie funkcji mierzalnych (niekoniecznie mierzalnych).

Niech $f: X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ będzie mierzalna.

Będziemy oznaczać $f_+ = \max(f, 0)$
 $f_- = -\min(f, 0)$.

("część dodatnia" i "część ujemna" f).

Oczywiście $f_+ - f_- = f$, funkcje f_+ i f_- są mierzalne i mierzalne.

Definiujemy całkę wzgl. miary μ :

Dla każdego $E \in \mathcal{F}$

$$\int_E f d\mu = \int_E f_+ d\mu - \int_E f_- d\mu$$

0 ile przynajmniej jedna z całek $\int_E f_+$, $\int_E f_-$ jest skończona.

(w precyzyjnym wariancie mówimy, że $\int_E f d\mu$ nie istnieje).

Od rzki sprawdzamy, że

① jeżeli f jest stała na E , $f = c = \text{const}$, to $\int_E f d\mu = c\mu(E)$

② jeżeli $\mu(E) = 0$, to dla każdej funkcji mierzalnej f mamy $\int_E f d\mu = 0$

Def: Mówimy, że $f: X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ mierzalna jest całkowalna na $E \in \mathcal{F}$, jeżeli $\int_E f d\mu$ istnieje i jest skończona.

③ ważny, choć prosty

Fakt: Funkcja f jest całkowalna na $E \in \mathcal{F}$ wtedy i tylko wtedy, gdy $|f|$ jest całkowalny na E .

Dowód: $|f| = f_+ + f_-$. Jeżeli całka

$$\int_E f d\mu = \int_E f_+ d\mu - \int_E f_- d\mu \text{ istnieje i jest skończona,}$$

to OBIE całki po prawej stronie są skończone,

$$\text{wówczas } \int_E |f| d\mu = \int_E f_+ d\mu + \int_E f_- d\mu \in \mathbb{R}.$$

Odwrotna implikacja idzie tak samo.

④ funkcja f całkowalna na $E \in \mathcal{F}$ jest na E skończona μ -p.w.

(w przeciwnym razie bsdź $\{x \in E : f(x) = +\infty\}$,

bsdź $\{x \in E : f(x) = -\infty\}$ byłby dodatniej miary;

w pierwszym przypadku $\int_E f_+ d\mu$, a w drugim $\int_E f_- d\mu$ byłaby $+\infty$).

$$\textcircled{5} \text{ jeżeli } f \leq g \text{ na } E \in \mathcal{F}, \text{ to } \int_E f d\mu \leq \int_E g d\mu$$

$$\textcircled{6} \forall E \in \mathcal{F} \quad \inf_E f \cdot \mu(E) \leq \int_E f d\mu \leq \sup_E f \cdot \mu(E)$$

$$\textcircled{7} \left| \int_E f d\mu \right| \leq \int_E |f| d\mu.$$

Zauważamy, że $(-f)_+ = f_-$, $(-f)_- = f_+$,

$$\text{skąd } \int_E (-f) d\mu = - \int_E f d\mu;$$

$$\text{dla każdego } x \in X \quad \begin{aligned} f(x) &\leq |f(x)| \\ -f(x) &\leq |f(x)| \end{aligned}$$

↓

$$\int_E f(x) d\mu \leq \int_E |f(x)| d\mu \quad \text{ oraz } \quad - \int_E f(x) d\mu$$

||

$$\int_E (-f) d\mu \leq \int_E |f| d\mu$$

$$\Rightarrow \left| \int_E f d\mu \right| \leq \int_E |f| d\mu.$$

$\textcircled{8}$ jeżeli $E = \bigcup_{i=1}^{\infty} E_i$, E_i mierzalne i parami rozłączne,
($E_i \in \mathcal{F}$)

$$\text{to } \int_E f d\mu = \sum_{i=1}^{\infty} \int_{E_i} f d\mu$$

Twierdzenie: Jeżeli istnieją $\int_E f d\mu$ i $\int_E g d\mu$

oraz funkcja $f+g$ jest dobrze określona, ~~to~~

i suma całek po prawej stronie ma sens, to

$$\int_E (f+g) d\mu = \int_E f d\mu + \int_E g d\mu$$

Dowód:

Zauważmy, że $(f+g)_+$ niekoniecznie jest równe $f_+ + g_+$, ~~z~~ podobnie z $(f+g)_-$, więc teraz nie wynika od razu z definicji

Zauważmy na początku, że f i g są całkowalne na E (zn. $\int_E f d\mu$ i $\int_E g d\mu$ są skończone)

$$\text{Mamy } 0 \leq \int_E |f+g| d\mu \leq \int_E (|f| + |g|) d\mu \leq \int_E |f| d\mu + \int_E |g| d\mu$$

$< \infty$,

co dowodzi że $f+g$ jest całkowalna na E .

Mamy dalej

$$f_+ - f_- + g_+ - g_- = f+g = (f+g)_+ - (f+g)_-, \text{ czyli}$$

$$f_+ + g_+ - (f+g)_+ \stackrel{(*)}{=} f_- + g_- - (f+g)_-$$

i obie strony tej równości są, co łatwo widzieć, nieujemne.

Stąd

$$\begin{aligned} \int_E f_+ d\mu + \int_E g_+ d\mu &= \int_E (f_+ + g_+) d\mu =^* \\ &= \int_E ((f_- + g_- - (f+g)_-) + (f+g)_+) d\mu \\ &= \int_E (f+g)_+ d\mu + \int_E (f_- + g_- - (f+g)_-) d\mu \end{aligned}$$

Analogicznie

$$\int_E f_- d\mu + \int_E g_- d\mu = \int_E (f+g)_- d\mu + \int_E (f_+ + g_+ - (f+g)_-) d\mu$$

i odejmując obie równości stronami dostajemy teraz.

Zostaje nam w takim razie przypadek, gdy któraś z funkcji f, g (być może obie) nie jest całkowalna.

Mamy kilka możliwych przypadków: $\left\{ \begin{array}{l} \int_E f d\mu = +\infty, \int_E g d\mu = -\infty \\ \text{jest wykluczony przez założenia} \end{array} \right.$

$$\text{a) } \int_E f d\mu = +\infty \quad \left| \int_E g d\mu \right| < \infty \qquad \text{b) } \int_E f d\mu = +\infty \quad \int_E g d\mu = +\infty$$

$$\text{c) } \left| \int_E f d\mu \right| < \infty \quad \int_E g d\mu = +\infty \quad + \text{ przypadki a'), b'), c'), w których } \\ +\infty \text{ zastępiamy } -\infty.$$

Przypadki a) i c) są symetryczne ze względu na zamianę f i g , przypadki a'), b') i c') dostajemy z a), b) i c) zmieniając znaki f i g . Stąd wystarczy rozpatrzyć a) i b).

Przypadek a)

$$\int_E f d\mu = +\infty \Rightarrow \int_E f_+ d\mu = +\infty, \int_E f_- d\mu < \infty$$

$$|\int_E g d\mu| < \infty \Rightarrow \int_E g_+ d\mu < \infty, \int_E g_- d\mu < \infty$$

Wiemy, że $f_- + g_- - (f+g)_- = f_+ + g_+ - (f+g)_+ \geq 0$,

więc $f_- + g_- \geq (f+g)_- \geq 0$

$$\infty \geq \int_E f_- d\mu + \int_E g_- d\mu = \int_E (f_- + g_-) d\mu \geq \int_E (f+g)_- d\mu,$$

czyli $\int_E (f+g)_- d\mu < \infty$.

Z drugiej strony $\int_E (f_+ + g_+ - (f+g)_+) d\mu = \int_E (f_- + g_- - (f+g)_-) d\mu$

$$\int_E (f_+ - (f+g)_+) d\mu$$

$$\int_E f_- d\mu + \int_E g_- d\mu - \int_E (f+g)_- d\mu$$

^
∞

Gdyby $\int_E (f+g)_+ d\mu < \infty$, to

$$\int_E f_+ d\mu = \int_E (f_+ - (f+g)_+) d\mu + \int_E (f+g)_+ d\mu < \infty$$

wbrew założeniu.

Stąd $\int_E (f+g)_+ d\mu = +\infty \Rightarrow \int_E (f+g) d\mu = +\infty = \int_E f d\mu + \int_E g d\mu$

Przypadek b)

$$\int_E f d\mu = +\infty = \int_E g d\mu \Rightarrow \int_E f_+ d\mu = +\infty \quad \int_E g_+ d\mu = +\infty$$

~~- także~~ $\int_E f_- d\mu < \infty,$

~~- także~~ $\int_E g_- d\mu < \infty.$

$$0 \leq (f+g)_- \leq f_- + g_- \Rightarrow \int_E (f+g)_- d\mu < \infty$$

↓

$$\int_E (f_+ + g_+ - (f+g)_+) d\mu = \int_E (f_- + g_- - (f+g)_-) d\mu < \infty$$

Jak poprzednio wnioskujemy, że $\int_E (f+g)_+ d\mu = +\infty,$

w przeciwnym razie dostalibyśmy $\int_E f_+ d\mu \leq \int_E (f_+ + g_+) d\mu < \infty,$

Stąd $\int_E (f+g) d\mu = \int_E (f+g)_+ d\mu - \int_E (f+g)_- d\mu = +\infty = \int_E f d\mu + \int_E g d\mu,$

□.

Lemat Fatou

Niech $f_j: X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ będzie ciągiem funkcji mierzalnych, nieujemnym na pewnym $E \in \mathcal{F}$. Wówczas

$$\int_E \liminf_{j \rightarrow \infty} f_j d\mu \leq \liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu$$

Dowód: $\liminf_{j \rightarrow \infty} f_j = \lim_{j \rightarrow \infty} \inf_{m \geq j} f_m$.

Oznaczmy $g_j = \inf_{m \geq j} f_m$. Funkcje $g_j: X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ są, dla $j=1,2,\dots$, mierzalne i tworzą ciąg niemalejący.

Mamy też oczywistą nierówność $f_j \geq g_j$.

Stąd tw. Lebesgue'a o zbieżności monotonicznej

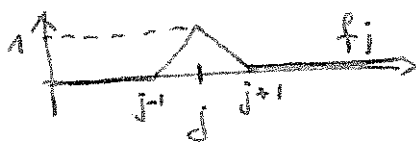
$$\int_E \liminf_{j \rightarrow \infty} f_j d\mu = \int_E \lim_{j \rightarrow \infty} g_j d\mu = \int_E \lim_{j \rightarrow \infty} \int_E g_j d\mu =$$

$$= \liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E g_j d\mu \leq \liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu.$$

bo $g_j \leq f_j$

□.

Uwaga: Niech $f_j(x) = \max(0, 1 - |x - n|)$, $X = \mathbb{R}$,
 $\mathcal{F} = \mathcal{L}(\mathbb{R}^n)$
 $\mu = \lambda_1$

Wtedy $\forall x \in \mathbb{R} \quad \lim_{j \rightarrow \infty} f_j(x) = \liminf_{j \rightarrow \infty} f_j(x) = 0$, ale

$\forall j \quad \int_{\mathbb{R}} f_j d\lambda_1 = 1$, stąd w Lemacie Fatou jest

w tym przypadku ostra nierówność.

No i trzeci, bodaj najczęściej stosowane
(bo niewymagające nieujemności f_j)
twierdzenie o przejściu do granicy pod znakiem całki.

Twierdzenie Lebesgue'a o zbieżności zmajorowanej

Niech $f_j: X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ będzie ciągiem funkcji mierzalnych
takim, że dla pewnego $E \in \mathcal{F}$ i $f: X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ mierzalnej

$$(1) f_j(x) \rightarrow f(x) \text{ dla } \mu\text{-p.w. } x \in E$$

$$(2) \text{ istnieje } g: X \rightarrow [0, \infty] \text{ całkowalna i taka,}$$

$$\text{ że } \forall_j |f_j| \leq g \text{ } \mu\text{-p.w. na } E$$

(taką g nazywamy majorantą ciągu f_j na E)

$$\text{Wtedy } \int_E |f_j - f| d\mu \xrightarrow{j \rightarrow \infty} 0 \text{ i } \int_E f_j d\mu \rightarrow \int_E f d\mu.$$

Dowód: Tęsa twierdzenia nie ulegnie zmianie,
gdy E zmienimy o zbiór miary zero. Możemy
zatem założyć, że własności (1) i (2) są spełnione
we wszystkich (a nie μ -p.w.) punktach E .

Z (2) wynika, że $g \pm f_j \geq 0$ na E dla $j=1, 2, \dots$

$$\Rightarrow g \pm \lim f_j = g \pm f \geq 0 \text{ na } E.$$

Mamy

lemat Fatou

$$\int_E g d\mu + \liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu = \liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E (g + f_j) d\mu \geq \int_E \liminf_{j \rightarrow \infty} (g + f_j) d\mu =$$

$$= \int_E (g + f) d\mu = \int_E g d\mu + \int_E f d\mu.$$

skąd (dzięki temu, że $\int_E g d\mu \in \mathbb{R}$)

$$\liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu \geq \int_E f d\mu$$

Analogicznie bo $b - \limsup_{n \rightarrow \infty} a_n = \liminf_{n \rightarrow \infty} (b - a_n)$

$$\begin{aligned} \int_E g d\mu - \limsup_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu &\stackrel{\downarrow}{=} \liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E (g - f_j) d\mu \stackrel{\text{Lemat Fatou}}{\geq} \\ &\geq \int_E \liminf_{j \rightarrow \infty} (g - f_j) d\mu = \int_E (g - f) d\mu = \int_E g d\mu - \int_E f d\mu \end{aligned}$$

skąd $\int_E f d\mu \geq \limsup_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu$.

Ostatecznie $\int_E f d\mu \geq \limsup_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu \geq \liminf_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu \geq \int_E f d\mu$,

wiec $\lim_{j \rightarrow \infty} \int_E f_j d\mu$ istnieje i jest równa $\int_E f d\mu$. $\square$.

Udowodnimy teraz ważną własność całki Lebesgue'a, zwanej absolutną (lub bezwzględną) ciągłością.

Twierdzenie: Niech $f: X \rightarrow \overline{\mathbb{R}}$ będzie całkowalną na $E \in \mathcal{F}$. Dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$ t.j.

$$\forall \substack{A \subseteq E \\ A \in \mathcal{F}} \quad \mu(A) < \delta \Rightarrow \int_A |f| d\mu < \varepsilon.$$

Na punktach nieobwodniczy prosty, choć ważny lemat.

Lemat Jeżeli f jest całkowalna na E ,

to $\lim_{N \rightarrow \infty} N \cdot \mu(\{x \in E : |f(x)| \geq N\}) = 0$.

oraz $\int_{E_N} |f| d\mu \rightarrow 0$

Dowód

Oznaczmy $E_N = \{x \in E : |f(x)| \geq N\}$.

Wiemy, że $E \supset E_1 \supset \dots$ oraz że $\bigcap_{N=1}^{\infty} E_N$ jest zbiorem miary (μ) równej zero, bo f jest skończona μ -p.w. na E . Nie wiemy jednak, czy $\mu(E) < \infty$.

Rozważmy zatem $\nu(A) = \int_A |f| d\mu$; to jest miara zewn. na E .

$\nu(E) = \int_E |f| d\mu < \infty$, więc $\lim_{N \rightarrow \infty} \nu(E_N) = \nu(\bigcap_{N=1}^{\infty} E_N) =$

$= \int_{\bigcap_{N=1}^{\infty} E_N} |f| d\mu = 0$. Mamy też $\nu(E_N) = \int_{E_N} |f| d\mu \geq N \mu(E_N)$.
 $\uparrow \quad \downarrow$
bo $|f| \geq N$ na E_N

Z tw. o 3 ciągach $\lim_{N \rightarrow \infty} N \mu(E_N) = 0$. $\square$

Dowód Twierdzenia

Wybermy N tak duże, by $\int_{E_N} |f| d\mu < \frac{\varepsilon}{2}$

Wtedy jeżeli $\mu(A) < \delta = \frac{\varepsilon}{2N}$, to

$\int_A |f| d\mu = \int_{A \cap E_N} |f| d\mu + \int_{A \setminus E_N} |f| d\mu \leq \int_{E_N} |f| d\mu + N \mu(A) < \frac{\varepsilon}{2} + \frac{\varepsilon}{2} = \varepsilon$. $\square$

Wróćmy na chwile do Analizy I-2 i do
całki Riemanna.

Niech $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ będzie całkowalna
w sensie Riemanna. Czy f jest mierzalna wzgl. λ_1 ?
Czy jest całkowalna względem λ_1 ? (jako miary
na $\mathcal{L}([a, b])$)?
Czy całki są równe?

1. f jest mierzalna

Niech $N \subset [a, b]$ będzie zbiorem punktów nieciągłości
funkcji f ; wiemy, że $\lambda_1(N) = 0$. Ustalmy $\varepsilon > 0$
i $t \in \mathbb{R}$.

Niech $U \supset N$ będzie otwarty w $\mathbb{R}^n$, $\lambda_1(U) < \varepsilon$.

$$A_t = \{x \in [a, b] : f(x) > t\}$$

$$\tilde{V}_t = \{x \in [a, b] \setminus U : f(x) > t\}$$

to jest zbiór otwarty w $[a, b] \setminus U$, więc istnieje

$$V_t \subset \mathbb{R} \text{ otwarty t.j. } \tilde{V}_t = V_t \cap ([a, b] \setminus U).$$

oczywiście $\tilde{V}_t \subset A_t$, więc $(V_t \cap [a, b]) \setminus A_t \subset U$,

zbiór $V_t \cap [a, b]$ jest otwarty w $[a, b]$, podobnie

$$W_t = (V_t \cup U) \cap [a, b]. \text{ Mamy też } A_t \subset W_t,$$

$$\lambda_1(W_t \setminus A_t) \leq \lambda_1(U) < \varepsilon.$$

Stąd A_t jest mierzalny.

2. f jest całkowalna wzgl. λ_1 , bo jest ograniczona,

$$\int_{[a,b]} |f| d\lambda_1 \leq \sup_{[a,b]} |f| \cdot (b-a).$$

$$3. \int_a^b f(x) dx = \int_{[a,b]} f d\lambda_1$$

Wziemy dowolny podział $P: a = x_0 < x_1 < \dots < x_m = b$.

Niech $I_j = [x_{j-1}, x_j]$ dla $j=1, \dots, m$. Wtedy $\{I_1, \dots, I_m\}$ jest rozbićciem odcinka $[a, b]$, mamy też

$$\begin{aligned} \overline{S}(f, P) &= \sum_{i=1}^m (x_i - x_{i-1}) \cdot \sup_{I_i} f \approx \sum_{i=1}^m \lambda_1(I_i) \cdot \sup_{I_i} f \\ &\geq \sum_{i=1}^m \int_{I_i} f d\lambda_1 = \int_{[a,b]} f d\lambda_1 \geq \sum_{i=1}^m \lambda_1(I_i) \cdot \inf_{I_i} f \\ &= \sum_{i=1}^m (x_i - x_{i-1}) \cdot \inf_{I_i} f = \underline{S}(f, P) \end{aligned}$$

czyli dla każdego podziału P

$$\overline{S}(f, P) \geq \int_{[a,b]} f d\lambda_1 \geq \underline{S}(f, P)$$

$$\text{skąd} \int_a^b f(x) dx = \int_{[a,b]} f d\lambda_1.$$